

טיסת הפיפרים בתעופה החקלאית. קבעה התעודה:

● "הועדה סבורה שיש לאסור טיסות של הפיפרים בתעופה חקלאית. הועדה ערה לקשיים הכלכליים הנובעים ממצב זה. אך לאחר ששקלה עניין זה, נראה לה שאין מגוון ממסנה זו. עם כל מעלותיו, אין מטוס הפיפר ראוי לשימוש בתעופה חקלאית. בגלל המיגרעות שבמיכונה, הי הופכות כל תאונה לקטלנית.

● כמו כן ממליצה הועדה על נקיטת אמצעים נגד חברת כיסאוויר, על הלקויים שנתגלו בחברה, בקשר להקפדה על הוראות הקיימות. יש לאחוז באמצעים שיבטיחו תיקון ושיפור סדריה הלקויים של החברה."

לו התקבלו נסקנות אלה לפני שנתיים, קל יותר היה למנוע את מותם של ארבעה טייסים צעירים, מבחירי הנוער הישראלי.

הכרזות הפרות-תוכן. ניתן היה לי שער שאחרי פירסום הדו"ח, בניגוד לרצון גם של אנשי משרד התחבורה, יושם קץ אחת לתמיד להפקרות שהנהיגה חברת כיסאוויר בשמי ישראל. כי נוכח דו"ח כזה לא נטארה למשרד התחבורה כל דרך נסיגה.

ואומנם, כעבור יום הודיע מנהל משרד

קים איתן מכיוון שלא קורה אסון, אין הציבור יודע כלל.

גם הפעם מצאה הועדה לנכון להמליץ, לנוכח הפרות חמורות אלה, על תיקון ושיפור הסדרים והלקויים בחברה. במדינה מסודרת, בה יש ערך לחיי-אדם, היתה חובתו של משרד התחבורה לנקוט בצעד אחר-לי גמרי: לשלול את רשיון הפעולה של החבריה ולפרקה.

מדוע אין עושים זאת? כיסאוויר היא חברה השייכת למשקים החקלאיים. למרות שבמשך הזמן הפכה לחברה שהאינטרסים שלה סותרים ונוגדים את האינטרסים של משקיעי-עובדים, מתייחסים אליהם בסלחנות. בייחוד במשרד שהשר שלו גם הוא חבר קיבוץ.

כתוצאה מכך נוצר מצב בו יש לחברה זכויות על ריסוס שיטתי משקיעי-עובדים, אינה מספיקה לבצע את כל העבודה, מפעילה טייסים חסרי-נסיון ושולחת אותם למתח בטיח בציניות גמורה.

אותה שעה עצמה קיימת בישראל חברת תעופה חקלאית נוספת, מרום. המעסיקה טייסים ותיקים זרים, שהוכיחו עצמם כמנוסים יותר, מפעילה במטוסי-טיסיהם נתגלו כבטוחים יותר. כימעת שליש מן מטוסי-מרום מובטלים כיום.

למרות שעקב התאונות הועלתה הצעה לערוך שילוב מיבצעי של מטוסי וטייסי

זוכה-נחשון ביסותן מטוטו — לרובה טוטו

שתי החברות — לא הסכימו אנשי כיסאוויר לתנאים והתוכנית בוטלה. הסיבה: מרום היא חברה פרטית ולא הסתדרותית. כך אירע שבשעה שבמשקים אחדים הור"ס מיוקים את היבול, משום שמטוסי כיסאוויר אינם מסוגלים להספיק לרססם, מי קורקעים מטוסי מרום באפס מעשה. כל עוד לא יבוא שינוי קיצוני ביהם הי-סלחני מצד משרד התחבורה כלפי כיסאוויר, וכל עוד לא תופסק ההפקרות הי-נהוגה בחברה זו, לא יועילו שום מסקנות, אף ההמורות ביותר — ובייחוד לא הצהרות שנועדו לאחוז את עיני הציבור. את המחיר ימשיכו לשלם הטייסי — בחייהם.

טוטו מפא"י

הקולע למטרה

סנטה יוספטל, אשתו של שר העבודה גיורא יוספטל, וחברת מרכז מפא"י, היא שניחשה את התוצאה הקרובה ביותר למצוי אות בטוטו מפא"י של העולם הזה. בו התבקשו הקוראים לנחש את מספר הקולות שתקבל מפא"י בבחירות לכנסת החמישית. אומנם סנטה לא שלחה את ניחושיה לי-טוטו, ומשום כך לא תזכה בפרס, אולם אולם היא שהביאה בעקיפין לניחוש הקרוב ביותר למציאות.

שניים שהתקרבו. כאשר פורסמו הי-שבוע התוצאות הסופיות של חלוקת הקר-לות לכנסת החמישית, הסתבר כי מפא"י זכתה ב-349,330 קולות לעומת 370,585 קולות בבחירות לכנסת הרביעית. מבין מאות המשתתפים בטוטו מפא"י הצליחו רק שניים להתקרב לניחוש התוצאה הי-מדוייקת.

אחד מהם היה שאול זונסברג, תלמיד בן 16 מחולון, שכתב בניחושו כי מפא"י תזכה ב-349,808 קולות. כלומר; הוא טעה בהפס-

רש של 478 קולות בלבד. אולם היה מנחש אחר שניחש את מספר הקולות שתקבל מפא"י ביתר דיוק.

אשת השר עזרה. היה זה רן בוסתן, 18, בן קיבוץ השומרי-הצעיר דליה, שבהרי אפרים. הוא ניחש כי מפא"י תקבל 349,585 קול, כלומר טעות ב-255 קולות בלבד. רן, ששלח את הניחוש שלו שלושה שבועות לפני הבחירות, נימק מדוע ציין מספר זה וחקא: "יירית קרנו של הזקן".

אלא שבזמן שעבר מאז שלח את הניחוש ועד היודע תוצאות הבחירות גוייס דן לצבא ושכח לגמרי על הניחוש. רק כשבא למשקו לחופשה, בשבת האחרונה, בישרו לו על הניכיה.

הסביר השבוע רן כיצד נקב את המספר שבניחושו: "עזרה לי בכך בלי ידיעתה, סנטה יוספטל. ביקרתי בברכה של הקיבוץ השכן לנו, גלעד; שם מסרו לי שסנטה יוספטל ניבאה שמפא"י תרד בבחירות בין שלושה לארבעה מנדטים."

עשיתי חשבון שהמודד לציר יהיה 8000 קולות. בערך; הפתחתי את המספר ממספר הקולות שקיבלה מפא"י בבחירות הקודמות, וכך בערך הצעתי לניחוש."

בהיותו בן קיבוץ, שעקרונותיו אינם מר-שים לו לקבל ספק, העדיף רן לקבל במקום הפרס של 250 לירות — רובה טוטו משוכ-לל, מצוייד בטלסקופ, שיעזור לו בתחביבו הקליעה למטרה.

סטודנטים

חוצפת נערים

במדור המיכתבים של היומון הארץ הופיע השבוע המיכתב הבא:

"בהארץ מיום 17.8 נמסר על ועדת בוחן לחקר הפרשה (ועדת החמישה) שהקים תא הסטודנטים של מפא"י בירושלים. בידיעה חסר שמו של עוזי ברעם, אחד מחברי הוועדה. על החתום: עמרם רמי מיכאלי."

מהו המיסמך שחשוב כל כך לשמור בש-ביל ההיסטוריה את שמות מחבריו?

מיסמך זה אינו אלא מסקנות ועדה ש-הוקמה עליידי סניף מפא"י בין הסטודנטים. הועדה חקרה אנשים שהיו קשורים בפרשה והוציאה מסקנות, לפיהן מאשרת היא את הדחת לבון למרות שהיא זוכה את צורת ההוצאה, לאורך כל הקו מאשרות המסקנות את עמדתו של בן-גוריון ומרשיות את לבון בהתנהגות מפלגתית בלתי הוגנת.

כל מי שיש לו מושג כל שהוא בעניני הפרשה לא ידע אם להגיב בצחוק או בבכי על מסקנות ועדת הסטודנטים: בצחוק על החוצפה התהומית ועל הגיחוך אליו ירדו מחברי המיסמך; או בבכי על הקאריקזים הזול ונוקרי-העניינים שזעק מכל שורה הי-חומה עליידי אנשי הועדה המפא"יים.

אנשי הועדה לא שוחחו עם שום אדם חשוב הקשור בצורה כלשהי לפרשה או מכיר את פרטיה. לבון סירב לדבר איתם לאחר שעמד על ערכם. עם האדם השלישי לא ניתן להם לשוחח או אף לראות את עדותו. הם לא פנו מלבד לאשכול, שדעתו בפרשה היתה ברורה ויודעה, לאיש מועדת השיבוע הממשלתית. כל מה שנגזר עליהם ניקבע בתוקף אימפולסים ורגשות של צעיר-רים בלתי-בוגרים חסרי כל הכשרה, מדינית או חקירתית, שהתרשמו יותר מיחס העדים אליהם מאשר מהעובדות לאמתיות.

הבוזתים הזועזועים. ועדת הסטודנטים ניבחרה תודות לאמביציה האישית של הי-סטודנט בעל השם המשולש, המעיד על בעליו: עמרם רמי מיכאלי (30).

עמרם, שחור השיער והמושקף, עוסק בפעילות מפלגתית מזה שנים רבות, בעיקר בקרב הסטודנטים. הוא הספיק ללמוד בי-אוניברסיטה מדעי המדינה וסוציולוגיה וכי-יום הוא לומד שנה ראשונה משפטים. עמרם ניצל אסיפת סניף מפא"י, שנקראה לדון בעניינים אחרים, כדי להעלות את הי-צו להקים ועדת חקירה בפרשת לבון. למ-רות שהצעתו זו נדחתה עוד קודם לכן על-ידי מזכירות התא ומועצת הסניף, קיבלה ההצעה רוב של שלשה קולות באסיפה. עמרם נבחר היושבי-ראש.

חברי הועדה האחרים שניבחרו עם עמרם, הגדירו את עצמם מיד כשניבחרו וחקא לצי-דו של לבון:

● שמולת בלינקי (25), חיפאי הלומד שנה שלישית מדעי המדינה וכלכלה. רציני, שקט וסבלני מאד, טען בשיחות פרטיות לצדקת לבון.

● עוזי ברעם (26) בנו השמנמן והאימ-פולוסיבי של ח"כ משה ברעם, הצהיר עוד בפתיחת הדיונים שמדי עם סיומם הוא (המשך מעמוד 8)

עם סיכום הבחירות

מחונ

התבונן בציור המופיע מצד שמאל. הבין עיגוליו תוכל לקרוא את סיפור הבחירות לכנסת החמישית.

יש כל מה שדרוש, בסיפור זה. מופיעה בו נדידת עמים המונית, וגם מעשי שוד לאור היום. מדובר בו על מעשי בגידה ועל ראשי חמולות שעברו בין-לילה למחנה האויב. אף מוסר-השכל לא נעדר ממנו. צריכים רק לדעת לפרש נכונה את המס-פרים ואת התיצים.

את המספרים המדויקים אפשר למצוא ב-אוסף של ניירות, הנושאים את הכותרת ועדת הבחירות המרכזית לכנסת החמישית. כל דף גדוש בטורים של מספרים קטנים. אלה הם המספרים המסכמים של תוצאות הבחירות.

מה אומרים המספרים? באופן כללי, ידו-עה חשובתם מזה למעלה משבועיים. הם אמרו שהבחירות עמדו בסימן עיקרי אחד — הוא סימן הירידה הגדולה של מפא"י וגוריה הערביים. יחד הפסידו שישה מקר-מות בכנסת. ואילו שלוש מפלגות אחרות — הליברלים, אחדות העבודה ומפא"י — זכו יחדיו בתוספת של שישה ח"כים.

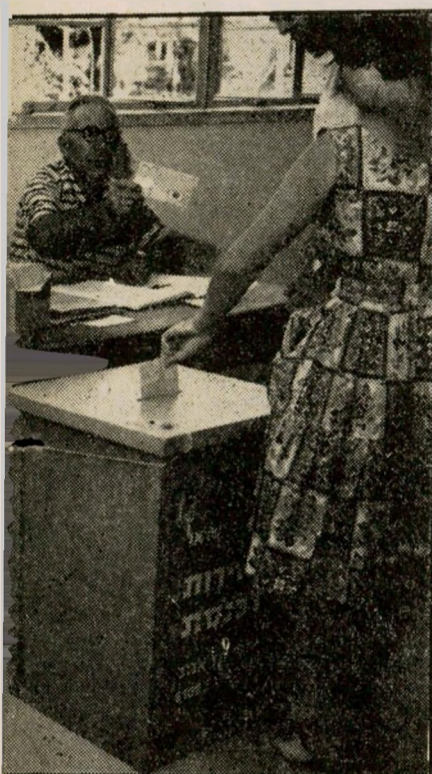
החשבון נראה פשוט: מפא"י הפסידה שישה מנדטים, ואלה התחלקו כך: שלושה לליברלים, שניים לקומוניסטים ואחד לי-אחדות העבודה. עיסקת-חליפין ובלתי-מסור-בכת, בה העביר הבוחר את אמונו וקולו ממקום אחד לשני. שאר המפלגות לא שינו את כוחן.

★ ★ ★

הזרימה דרך מפ"ם

את רק התמונה שמעל לפני השטח. מה שהתרחש באמת, מסובך ומרתק הרבה יותר. כי אין מפלגה אחת בנימצא, בה לא חל שינוי בהרכב הבוחרים שלה. אפשר לקחת, לשם דוגמה, את מפ"ם. בי-כנסת הרביעית היו לה תשעה מנדטים, ואותו מספר של מנדטים נשאר לה גם בכנסת החמישית. משמע — לא חל שינוי. אולם דווקא חלו שינויים. כמו במיכל, דרכו זורמים מים. מצד אחד ניכנסו מים שוטפים; מצד שני יצאו מים באותה כמות. כמות המים שבתוך המיכל לא השתנתה, אך המים אינם אותם המים שנמצאו שם כאשר החלה פעולת הזרימה.

מכיוון שהפעם הצביעו יותר בוחרים מי-

לאין — מאין? זו השאלה שנשאלה עליידי מרכזי המפלגות, לגבי כל קול שהוטל לקלפי. רק השתאה מדוקדקת וא-רוכת-רוח של תוצאות הבחירות לכנסת החמישית, יכולה לענות על שאלה זאת.